

Ο λόγος και η ζωή του Χριστού στην Εκκλησία.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†)

Ο άνθρωπος έχει σκέψη, έχει νου, είναι λογικό ον. Δεν είναι απλώς μόνο ότι κινείται με τα πόδια του, ότι κάνει ορισμένα πράγματα με τα χέρια του. Αλλά και όταν ακόμη κάνει ορισμένα πράγματα πρακτικά, εάν δεν συμμετέχει και ο νους του ανθρώπου, εάν δεν συμμετέχει η ψυχή, αν ο άνθρωπος ως λογικό ον, ως ον που έχει ελευθέρα βούληση, ως ον που έχει αυτοσυνειδησία, δεν δώσει τον εαυτό του σε κάτι, δεν φτάνει απλώς μόνο να κινηθούν τα χέρια του, τα πόδια του, και να κάνει ορισμένα πράγματα.

Αν ήταν έτσι, ο Χριστός θα ερχόταν στη γη και απλώς θα έκανε ορισμένα πράγματα, όπως και έκανε· όμως μίλησε κιόλας. Μάλιστα μίλησε τρία ολόκληρα χρόνια, και είναι αδύνατον να πέρασε μέρα που να μη μίλησε. Μιλούσε πολύ, πολλές ώρες, έτσι που κουραζόταν και μαζί του και οι απόστολοι. Γι' αυτό έχουμε περιπτώσεις που λέει στους αποστόλους: «Ας πάμε σε έναν έρημο τόπο λίγο να ξεκουραστείτε» (Μαρκ. 6:31).

Πόσα θα είπε ο Κύριος! Και γιατί τα έλεγε όλα αυτά; Τα έλεγε, διότι απευθυνόταν σε λογικά όντα. Δεν απευθυνόταν σε άλογα όντα, αλλά

απευθυνόταν σε ανθρώπους που έχουν νου, σκέψη, λογικό, που έχουν βούληση. Μίλησε στα όρη, στις πεδιάδες, μίλησε κοντά στη θάλασσα· μίλησε νύχτα, μίλησε ημέρα· μίλησε σε πολλούς και σε λιγότερους. Μίλησε σε μεγάλους, μίλησε σε παιδιά. Μίλησε με παραβολές, μίλησε και μετά από τα θαύματα που έκανε. Μίλησε έτσι που συμπλήρωνε τον παλαιό νόμο δίνοντας τον δικό του τέλειο νόμο.

Μίλησε λοιπόν ο Χριστός, διότι απευθυνόταν σε λογικά όντα και ήθελε να τον ακούσουν, να τον προσέξουν, να τον καταλάβουν. Ελέγχει τον λαό, όταν δεν καταλαβαίνει αυτά τα οποία του λέει, αλλά και τους μαθητάς του. Κάποτε είχε πει κάτι, δεν το κατάλαβαν και τον ρώτησαν ιδιαιτέρως. Και τους είπε: «Ακμήν και υμείς ασύνετοί εστε;» (Ματθ. 15:16) «Ακόμη κι εσείς είστε ασύνετοι και δεν καταλάβατε τι θέλω να πω;» Είχε την απαίτηση ο Κύριος όχι μόνο να τον ακούν, αλλά και να τον καταλαβαίνουν. Βέβαια, εφόσον θα ήθελαν· διότι πάντοτε έλεγε: «Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν» (Ματθ. 16:24) και «ο έχων ώτα ακούειν ακουέτω» (Ματθ. 11:15).

Ο Κύριος εξήγησε και ερμήνευσε και τον ερχομό του και τη σάρκωσή του και τη γέννησή του και την όλη ζωή του και τον θάνατό του –γιατί θα πεθάνει– και την ανάστασή του. Και ίδρυσε την Εκκλησία και την άφησε, για να συνεχίσει αυτή το έργο του. Είπαμε και άλλη φορά τι είναι Εκκλησία. Εκκλησία είναι ο Χριστός παρατεινόμενος εις τους αιώνες. Η Εκκλησία είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Τι κάνει λοιπόν η Εκκλησία; Από το ένα μέρος συνεχίζει να κηρύττει αυτό που κήρυττε ο Χριστός, να ερμηνεύει αυτό το οποίο φανέρωσε ο Χριστός, που είπε ο Χριστός. Απευθύνεται η Εκκλησία σε λογικά όντα, σε ανθρώπους που έχουν νου, που έχουν σκέψη, που καταλαβαίνουν, που έχουν βούληση, που θέλουν. Η Εκκλησία, το όλο έργο της Εκκλησίας, η όλη ζωή της Εκκλησίας, η εν Χριστώ ζωή, η χριστιανική ζωή, δεν είναι κάτι μαγικό, όπως είπαμε και άλλες φορές. Η χριστιανική λατρεία είναι λογική λατρεία· όχι μαγεία.

Από το άλλο μέρος η Εκκλησία ζει αυτό το οποίο έζησε ο Κύριος. Δεν διδάσκει απλώς, αλλά ζει συγχρόνως τη ζωή του Χριστού και δείχνει αυτή τη ζωή στα παιδιά της και σ' εκείνους τους ανθρώπους που δεν έγιναν ακόμη παιδιά της, για να πιστέψουν και να γίνουν παιδιά του Θεού, παιδιά της Εκκλησίας.

Ο Θεός θέλει να μας δώσει το φως του, την αλήθειά του, ώστε να μη μείνει κανένας μας στην πλάνη, να μην υπάρχει μέσα σε κανέναν ψέμα, αλλά να υπάρχει μόνο η όλη αποκάλυψη του Χριστού. Θέλει να μας δώσει την αλήθεια, αλλά χρειάζεται και ο άνθρωπος από τη δική του πλευρά να δώσει τον εαυτό του στην αλήθεια· δηλαδή να φροντίσει να μάθει.

Επομένως, κάνει πάρα πολύ άσχημα εκείνος ο οποίος, ενώ ακούει ότι ήρθε ο Χριστός, ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε να μάθει τι είπε ο Χριστός. Και όχι να ενδιαφερθεί μόνο με την έννοια ότι διάβασε και κατάλαβε· όχι. Ο Χριστός ίδρυσε και άφησε την Εκκλησία. Η Εκκλησία μας δίνει και μας ερμηνεύει αυτό το οποίο είπε ο Χριστός. Η Εκκλησία είναι εκείνη η οποία θα μας το δώσει σωστά και απαλλαγμένο από κάθε πλάνη.

Όπως είναι λάθος το να μην ενδιαφέρεται κανείς καθόλου για το τι είπε ο Χριστός, έτσι είναι λάθος επίσης, όταν ενδιαφέρεται μόνος του ανεξάρτητα από το τι λέει η Εκκλησία. Λέμε γενικά ότι ο καθένας διαβάζει και βγάζει τα συμπεράσματά του. Δεν είναι έτσι εδώ. Μέσα στην Εκκλησία πρέπει να υποταχθεί κανείς στο πνεύμα της. Αν θέλει. Αν δεν θέλει, θα ακολουθήσει όποιο δρόμο θέλει. Θέλει να πάει κοντά στον Χριστό; Να πάει. Δεν θέλει; Να μην πάει. Θέλει να μπει στην Εκκλησία και να υποταχθεί σ' αυτήν; Να το κάνει. Δεν θέλει; Να μην το κάνει.

Λέει ο απόστολος Παύλος: «Εάν δε και αθλή τις, ου στεφανούται, εάν μη νομίμως αθλήση» (Β' Τιμ. 2:5). Και όταν ακόμη κάποιος κάνει αγώνα, κάνει άθληση, εάν δεν την κάνει αυτή την άσκηση νόμιμα, δεν μπορεί να στεφανωθεί. Δεν μπορεί ο καθένας ανεξέλεγκτα να ενεργεί, δηλαδή όπως θέλει να διαβάζει, όπως θέλει να καταλαβαίνει, όπως θέλει να ερμηνεύει, όπως θέλει να ζει, και να περιμένει, ας πούμε, να τον δοξάσει ο Θεός, να τον στεφανώσει, να περιμένει να τον αγιάσει ο Θεός. Δεν γίνεται έτσι.

Οι απόστολοι υποτάχθηκαν στον Χριστό. Δεν άκουσαν απλώς τον Χριστό και πήραν αυτά που άκουσαν και τα εξήγησε ο καθένας όπως ήθελε, αλλά τον ακολούθησαν, έμειναν μαζί του τρία ολόκληρα χρόνια και, ενώ τον αρνήθηκαν και απομακρύνθηκαν, ξαναγύρισαν και έμειναν πιστοί σ' αυτόν.

Ήρθε λίγο αργότερα το Άγιο Πνεύμα, τους φώτισε, και τότε κατάλαβαν αυτά που τους είχε πει ο Χριστός. Έτσι ιδρύθηκε η Εκκλησία, και μέσα στην Εκκλησία από τότε μέχρι σήμερα οι πάντες τα πληροφορούνται, τα μαθαί-

νουν, τα καταλαβαίνουν, τα ζουν όπως τα ζει, όπως τα ερμηνεύει, όπως τα δίνει η Εκκλησία.

Αυτή είναι η Ιερά Παράδοση. Γι' αυτό λοιπόν θα πρέπει και να διαβάσει κανείς και να ακούσει και να συζητήσει. Θα πρέπει και να ρωτήσει και να εξετάσει μήπως δεν κατάλαβε κάτι καλά, μήπως πέφτει έξω, μήπως πλανάται, μήπως κάνει του κεφαλιού του· αυτό δηλαδή που λέει το δικό του το μυαλό.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “Συνάξεις Δωδεκαημέρου”,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, β' έκδ. 2016, σελ. 84 (αποσπάσματα).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>